

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 3 fl.

Pentru abonamente și insertii a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențele sunt a se adresa la:
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru
șe-oare publicare.

Prenumerării nouă la „Telegraful Român”

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenúmerării se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurări postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenúmerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată ceta.

Se atrage atenția on. domni abonați, al căror abonament se sfărtesc cu ultima Iunie 1884, și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârdia cu expedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în expediție se face prin lipirea unei fași de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 11/23 Iuliu 1884.

Lucruri ciudate am văzut cu ochii nostri. Vădutam cum lumea aleargă după utopii, voind a face din statul nostru, ceea ce el nici nu este, nici nu va fi, și noi acestea le-am văzut și ilustrate. Cu atâtă mai temeinice s-au părut deci cele espuse de noi, și cu istoria de o mie de ani a Ungariei putem demonstra, că utopii sunt toate încercările de aici. Prin urmare ordinația cea mai prospătă a vicecomitetului din Comitatul Timișului, adresată la toți oficialii comitatensi, se poate considera ca o mică codiție la grandioasa utopie întreprinsă în statul nostru. Ordinația de care e vorba provoacă preampliați, că ei în calitate de oficiali ai comitatului să lucre nu doară în interesul bunei administrații, sau doară ocrotind populația de acolo, de unele ca aceste să se mai îngrijească administrația în Ungaria? Comedie întreagă.

Ampliații acestui comitat sunt detori a lucra în interesul maghiarismului, aceasta este începutul și sfârșitul tuturor detorințelor de ampliat în comitatul Timiș.

Bine să se păstreze această ordinație a vicecomitetului din amintitul Comitat.

Curioase, de tot curioase sunt aceste apărante în viața unui stat constituțional, și ele sunt curioase acuma la anul Domnului 1884.

FOITA.

Impresiuni neutrale.

(Urmare).

II. Dela Sibiu la Bétrâna.

Să vedem cum s'a executat concluzul conferenței d. e. în imediata apropiere a comitetului permanent național.

In 15 Iunie a fost alegerea de deputat dietal în cercul Cristianului și în al Sebeșului.

O cauză de proces m'a silit să călătoresc tocmai atunci prin ambele centre de alegeri, ceea ce nu m'a supărăt de loc.

In 15 Iunie, Dumineca, plătind 3 fl. 99 cr. taxa până la Sebeș, la 10 oare am plecat cu posta.

Alegerea din Cristian m'a interesat deosebit mai cu seamă pentru că în perioadă trecută români au ales un sas guvernamental, se pricepe, la pofta și porunca reprezentantului caiacă al comitatului, și pentru că și acum în Sibiu cursau fel de fel de versiuni despre participarea și neparticiparea românilor.

In vro căteva minute am fost în comuna Turanișor (Nependorf) din imediata apropiere a Sibiului, un sat cu locuitori în preponderanță germani

Lumea întreagă nisuișește spre lumină, cultură, în care isvorășește dela sine și prin sine emanciparea. Noi încă suntem din lume, și din lume fiind noi, cu lumea mergem. Nisum deci spre cultură. și noi ca unii ce trăim în lumea modernă, trebuie să compătim preînferbântății fabricatorii ai maghiarismului modern, și noi i admirăm, fie ei jidani, slovacii, renegați sau armeni oacheși, și i admirăm pentru că de urât nu-i putem ură.

Până acum ne-am emancipat trupesc de sub biciul feudalilor fără milă, pre cări pe atunci i scusa spiritul timpului.

Sunt tocmai 100 de ani dela primul pas al nostru spre emancipare. Înainte cu 100 de ani alte obiceiuri domniau, și noi cări am studiat criminalistica de pe acele timpuri, scim cât de crude erau represaliile contra călcărilor de lege de pe atunci.

Erau crunți și domnii de pămînt față cu iobagi lor, crunță a fost și resbunarea românilor aserviți, și ea trebuia să fie crunță pentru cuvîntul, că ea dacă nu era crunță, nu era fidelă seculului al 18. Crunță a fost și justificarea căpeteniilor românilor resculați.

Omul nepreocupat cu istoria în mână va judeca lucrurile din trecut, și nu va ridica peatru asupra românilor, cări vor serba aniversarea redeschisă independenței naționale. Aceasta mai puțin o vor face frații maghiari, cări au un deosebit cult din glorificarea tuturor revoluționarilor lor, și năpăstind ei asupra noastră pentru serbarea aniversării revoluției sociale dela 1784, restoarnă toată baza fanatismului lor național de aici.

Paralel cu emanciparea noastră trupească a mers emanciparea noastră în cele spirituale. și noi în timpul scurt de trei decenii de ani am făcut progrese înburătoare. Cel mai de căpetenie este, că s'a dezvoltat în noi simțul de demnitate națională. Suntem români, și vrem să fim români. Eată în câteva cuvinte esența emancipării noastre spirituale.

Pe de o parte renegații diverselor naționalități de aici cu deviza: maghiarisare, pe de cealaltă noi cu firma resoluție: Suntem români, și vrem să fim români. Lupta e crâncenă, căci vehemente sunt atacurile, și bărbătească apărarea noastră.

Cum stăm însă noi?

Stăm rău, căci suntem oameni curioși, și suntem curioși, pentru că voim să fim curioși.

Sunt între noi o seamă de oameni pre cări, dacă am voi i-am putea numi politici de profesie. Tendența nu este de a clarifica situația, sau de a contribui cu nouă idei la realiza-

(Landler), lucrători și cruțători. El toate le au bune. Biserică, scoală, locuințe, hotar, vite, cai etc., toate sunt de landă. Landlerii vorbesc un jargon german îngrozitor. Femeile sunt mai frumoase și mai mișcăcioase decât bărbații.

Însă în darul cel adevărat sunt asemenea celorlați săsi din Ardeal, sunt seraci. Cu cât sunt mai cu avere, cu atât mai puțini copii au, și o parte din ei, dau unii cu socoteală, pot multăm ființă lor cavalerilor, așezați stabil acolo de mulți ani.

Ei nu sunt convins că mai mult aplecat a deduce slabul sporiu sau nesporirea lor dela avariția, propriă și înăscătu săsimei noastre din groază traiului de aici pe măne.

Din astfel de motive precum și din exclusivism și intoleranță, scim din trecut și vedem și astăzi, că reprezentanțele din multe comune săsești, au creat și născocesc și astăzi încă fel de fel de statute și regulamente, prin cări îngrenuează sau nisuesc a face cu neputință domiciliarea, așezaarea altor cetățeni, fie chiar și săsi, în comunele cărmuite de ei, pre cînd românilor nici prin minte nu le trece a se îngrădi cu astfel de ziduri chinezici.

Sunt unele sate săsești, în cari numai păstorul sau ciurdariul este român. Primaria comunei îl tomesce pe un an, în care timp românul poate dormi în comună. Însă espirând anul și simbria, primăria scoate, fără mulți scrupuli, pre ciurdariul

rea scopului, cătră cări cu toții alergă. Contrariu cu alte diare, care deci de ani lucră pentru a-și forma pentru ei și ideile lor opinione publică, ca apoi dispunând de multime să-și realizeze programa, oamenii nostri din capul locului au șis, că ei vor fi totdeauna unde va fi multimea, cu programa: abonenți noi.

Spre realizarea acestui scop oamenii nostri se folosesc de toate mijloacele, și ei au spirit de tot inventiv, am putea dice spirit de jidă chiar.

Au băgat deci în luptă pentru existența noastră un nou element, și acesta este „geschäftul.” Si ca să lucre mai cu efect, calculând la agitarea spiritelor chiar în aceste momente critice, au sămănat între noi burueana cea mai spurcată, ură între frați.

Sau îngrijit apoi ca această ură să fie lătită la straturile inferioare, și ei ca oameni fruntași și în biserică, au vrît buruiana în adunările noastre bisericesci.

Sau început apoi escomunicările inscenate de preoții nostri în adunări bisericesci.

Ca lucru să fie cu efect fură prinse în mrejă cele mai de frunte protopopiate ale noastre, ca apoi celelalte să imiteze.

Așa la noi în biserică orientală.

La frații greco-catolici până acum nu s'au manifestat noul product al oamenilor nostri de mai sus. Se vede că firma discreditată din bogatul ei trecut încă nu este bine acreditată la greco-catolici, și oamenii chemați în adins vor avea a prepara terenul.

Eată deci situația la noi. Si ea este curioasă, pentru că, „Pecatele noastre,” i-a fost dat să fie curioasă.

Am avut până acum oameni politici de principii, și ei în aperarea principiilor au fost aprigi de multe ori, însă tendența lor au fost de a capacita, scopul vădit de a ameliora soarta poporului.

Eram deosebiți în două tabere, așa numiți pasivisti și activiști, și luptam fiescă-care în felul său toți cu principii politice, luptam pentru chiarificarea situației, dând sfaturi poporului, să trăiască în pace frătească, și să se iubească.

Astăzi am băgat ură între oamenii de rând chiar, fără a cugeta, că poporul nostru prin aceasta nu va căștiga nimică, și că abonenții de aici, măne poate vor slăbi din zel, și vom rămâne numai cu ură, care din escomunicare născându-se, departe poate ajunge, căci poporul pune mare preț pe afurisenie.

Așa stăm în jos.

sau păstorul cu tot ce are afară în capul satului. Acolo dău cu el la tocmeală din nou pre un an, și dacă să ajung cu tîrgul, apoi îl admit eară în comună.

Aceasta se practică tot așa din an în an, până ce trece secolul, și atunci, minunea minunilor, satul e românesc și de sas nici urmă.

Numai una încă.

Aproape de Sibiu este un sătuleț săsesc neaosă săsesc, unde și paserile numai săsesc ciripă încă.

Un econom sas, din acea comună, care tocmai aici este supus greutăților și sarcinelor publice și private astăzi ca și compatriotul seu român, cu deosebirea numai că nu este în stare a le și suporta aici ca românul dedat din veacuri, a trebuit să facă cunoștință cu cap de opera, cu quinteștența guvernului Ungariei, cu execuția în toată scală ei.

Casa sasului s'a dat cu doba la licitație publică.

Un domn de paragrafi sas, isteș și întreprindătoriu, în fine, a cumpărat casa cam cu preț.

Însă în urmă isteșul advocaț căstigând idei de patriotism mai treze, nu scia ce să facă cu casa, în care a băgat mai multe băbărușe, ca căte cărămidă și petri erau în ziduri.

A făcut dară vorbă printre oameni.

Noi între noi apoi stăm foarte rău. Din oameni sociabili ce eram, am devenit ca leproșii din scriptură. Boala aceasta ocupă tot mai mare contingent la junime, și adi măne ne vom trezi, că la noi ura a devenit virtute, intocmai ca la oamenii nostri căstigul, sau „abonenții” principiu politic.

Lucrurile în această direcție i-au dimensiuni tot mai mari. În proporție directă cu măsurile luate pentru stirperea noastră națională cresc și cele întreprinse pentru învrășirea între noi, ca precum odinioară vestită era ura între partidele din sinul bisericei noastre, așa să devină ea pe teren politic.

Curioasă situație în adevăr. Si ea e curioasă, pentru că e curioasă, și spiritul de jidă al situației noastre actuale întru nimică nu perde din vînjosia sa prin aceia, că aici s'au calculat la căstig.

Bătrâni nostri politici vor priveghia și vor scăda când va trebui să dică neofitilor: Destul!

Noi i cunoasem din trecutul lor bisericesc și politic, economic și administrativ, de aceea ei pentru noi sunt material care numai prin toc s'ar putea curăță de rugină.

Curioasă situație, însă tot situație.

„Quod erat demonstrandum.”

„Gazeta Transilvaniei” în numărul 115 a. c. scrie:

„Telegraful Român” din Sibiu scrie în numărul seu dela 23 Iunie (5 Iuliu) a. c.: „În lupta pentru existența noastră politică foarte de multe ori facem trista experiență, că mulți luptaci se folosesc de mijloace, cari momentan produc oare-cari foloase pentru scopuri particulare, aceste foloase momentane însă produc atâtă stricăciune, încât ori ce om cu inima la loc trebuie să se opună contra întrebunărilor de astfel de mijloace.”

Cu părere de rău trebuie să constatăm că „Telegraful Român” însuși se folosesc de nisice mijloace foarte condemnabile pentru scopurile sale particulare când cu cinci zile mai târziu, în Nr. 74 dela 28 Iunie (10 Iuliu), scrie sub titlul „La situație” următorul pamphlet asupra Românilor (?) brașoveni:

Citează apoi din articolul nostru „La situație” Nr. 74 locurile privitoare la pactarea unor mădori passivisti din Brașov cu sasii de acolo, cari după cum am zis la locurile citate făcură din așa numita solidaritate trafic pentru scopurile lor particulare în socoteala sérmanului nostru popor, apoi continuă.

Ce a voit „Telegraful Român”? A voit să discrediteze și să ia în rîs solidaritatea românilor brașoveni la alegerile trecute întorcând faptele petrecute cu intenție și vorbind neadeverurile cele mai grosolană.

Sunt datori a declara că toate căte le înșiră „Tel. Român” despre tocmeala, în care ar fi intrat românilii brașoveni cu sasii ca să facă speculă cu passivitatea, sunt nisice învenții reușitoare.

Români de aici nu numai că nu s'au înțelești cu sasii ca să rețină dela urnă pe alegătorii români, dar la alegerile din Herman esprimându-se cătăva fruntași sasi față de „corifeii passivisti”, cari erau prezenti, că se simt recunoscători pentru leala atitudine a românilor, aceștia li-au declarat, că tot ce au făcut, au făcut numai și numai spre apărarea solidarității naționale și că așa le dicta datoria de români.

Nici mai târziu, la alegerile ampliațiilor orășenești, nu s'a încheiat nici un fel de pact între români și sasi, au

și eacă și vin nesce consângeni ai părălitului și-l întrebă, că ce vrea „Herr Voater,” avocatul cu casa aceea.

„Dapoi ce să vreau,” li respunse, „am cumpărat pentru un român cu bani.”

A fost deajuns.

Au facut ce au făcut, și iștețul întreprindătoriu a scăpat de casă primind pre deasupra încă un căstig curat de 160 fl. v. a.

Comuna există încă; doba sună și adă din când în când, însă întreprindătorii ișteți nu se mai imbuldesc.

Români în Turnișor sunt mai puțini acumă; însă asemenea lucrători și crucețători, și se sporesc ca năsipur. Celealte urmează apoi de sine.

Tîțina lui archimede n'aflat o încă nime nici aici în fundul regesc; și până atunci nime și nimică nu poate pune lumea cu capul la vale.

Starea materială de care turnișorenii se bucură încă, au se-o multă mească în mare parte celor 20,000 oameni din Sibiul de aproape, cari voind să mănage, trebuie să dea dilnic bani pentru ale hranei turnișorenilor și rivalilor din Gușteriță.

Eșind în Turnișor am pornit mai departe pe drumul țerei oblu și bun pre Cristian.

În stânga se estinde un plaiu frumos, cu belicosul asil al macelor naționali, Poplaca, sat curat românesc.

Incercat numai a se înțelege cu partidele sășesci, cerând un post cel puțin, nu ca recompensă pentru vr'un servit, ci pentru că așa cere dreptatea, ca să fie considerați și ei de cei mii de români brașoveni. Sasii nu au voit să ia nici un angajament și de aceea români au votat independent așa cum li s'a părut, că este mai bine.

Prin urmare nu poate să fie nici de cum vorba de o păcălitură a românilor brașoveni din partea sasilor.

Cât pentru „înșelătorii înșelați,” aceștia nu sunt nici „corifeii passivisti din Brașov” nici „sérmanii alegători români” cari nu au mers la urnă, ci numai cucernicii și cunoștișii politici dela „Telegraful Român” din Sibiu.

Quod erat demonstrandum!

Constatăm înainte de toate că frații dela „Gazeta Transilvaniei” mistifică lucrurile, ca cu chipul acesta să se scoată cei atinși din impasul, în care au intrat.

Riscăm a susține că „unii dintre corifeii pasivistilor români din Brașov” după noi nu sunt a se identifica cu românilor brașoveni, și mai puțin cu confrații dela „Gazeta Transilvaniei.” Greșeala unora, și traficul lor în socoteala poporului nu se poate reduce la toți românilor din Brașov, și noi până când respectivii nu vor cere consimțémentul românilor Brașoveni ulterior, i vom considera de „unii,” și tot așa vom urma și cu frații dela „Gazeta Transilvaniei.”

Aceasta pentru că bine să precișăm lucrurile, și să urmăm principiul: „Qui bene distinguit, bene docet.”

Avem informații positive că, da, unii dintre corifeii pasivistilor brașoveni au pactat cu sasii la alegerile din Herman, și aceasta o scie întreg Brașovul, și în special la șina Sântului Amos, care între proroci cel mic se numește, toate prăvăliile din Brașov vindeau acest trafic al unora, și ele făceau cu el negoț spre mărire solidarității naționale române a unora din Brașov. Despre aceasta vor fi sciind și frații dela „Gazeta Transilvaniei.”

Mai observăm încă odată, că cei dela Gazeta trebuie să identifice cu acești „unii,” pe cari noi dacă se va crede că e la timpul seu i vom să numești cu numele lor.

Dințialtele nove ni se par de tot curioase argumentările Gazetei, cari de bună seamă nu emanează dela redacție. Se dice adeca că „fruntași săși” față cu „corifeii pasivistii” și-au exprimat recunoștință pentru leala atitudine a românilor observată la alegerile din Herman.

Va se dică „corifeii pasivistii” la alegerile din Herman au făcut ceva, ce mult a plăcut corifeilor săși și ei s'au aflat indemnati a le exprima recunoștință.

Suntem în drept a pretinde să ni se spună, ce a fost acel ceva, care a plăcut concetășenilor sasii, și pentru care ei s'au aflat indemnati a și exprima recunoștință? Laconicele cuvinte că „tot ce să făcut să făcut numai și numai spre apărarea solidarității naționale, și în socoteala datoriei de români” nimică nu documentează pentru cei „unii”. Din contră lumea română doresce a sci ce este acel ceva ce să făcut, și despre care cumcă să făcut, Gazeta sănăși ne stă mărturie.

Încercata înțelegere cu partidele sășesci acumă ușor se poate reduce la „dreptate”. Noi dicem că ea din capul locului trebuie pusă pe această basă. Își ea trebuie pusă pentru cuvântul că românilor brașovenii având dreptul în mâna, trebuie să pretindă

Se pricepe, că pre sigilul primăriei cetății astăzi să pată „Paplak”. Nici așa nici rău, pentru că deosebirea este numai și numai întră „c” și „k.”

Inchisă este această vale prin frumoasa catenă a carpaților majestatici, cari de seculii despart Ardealul de România.

În dreapta drumului se estinde o câmpie mănoasă și bine cultivată. Din drum se vede Șuramică, sat sășesc în putere încă, și Ocna (Vizakna) orășel istoric, cu saline și scăldă de sare străvechi, și cu un monument, redicat spre eternisarea sutelor de honveđi ai lui Bem, căduți acolo în bătaia din 4 Faur 1849 și aruncați într'o baie de sare fără fund și părăsită.

Nu era încă 11 ore și ajunsesem în dealul Christianului. Din acest deal până în dealul Săcelului se deschide una nouă icoană mică însă prea plăcută ochiului.

În dreapta se ridică coline cultivate, vîi estinse și păduri de goron, ce par a te invita la umbra lor recoritoare.

În stînga se estinde o vale bogată în fructe și fenețe la termurii Cibinului. Iară la poalele carpaților se văd satele românesc Gurariului cu biserică și scoală frumoasă, cu viticultori și economisti muncitori și cu o apă mai bună ca aceea nici în Eden. Orlatul, vechia și frumoasa capitală a granitelor române dela regimentul prim și asemenei cu

partea lor pe baza acestui drept, și nu prin incarcarea de pacturi cu partidele.

Aceasta o dicem din adins la adresa fraților brașoveni, cari în cele politice nu vreau să scie de oportunitate, și în fața lor toți sunt oameni de nimică, căji prin înțelegere și tact vreau să valideze drepturile naționale noastre.

Am ajuns acolo, încă prin municipii oamenii vînând interesul particular, fac monopol din naționalism și așa numita solidaritate, și dacă faptele lor se țin în evidență, pentru aceasta se supără sora din Brașov, care după părerea noastră întru nimică nu poate fi solidară cu aceste fapte.

Nu ne supără încercarea de înțelegere cu sasii. Doamne teresce. Înțelegerea chiar și între frați e bună, cu atâtă mai vîrtoș e bună ea acolo, unde e vorba de unul mai tare și altul mai slab. În acest cas nu mai este vorba de dreptate, căci unde există dreptate, acolo nu se mai cere pactare.

Serviciul făcut fraților sasi au avut de scop să îndupleacă pre acestia la ecuitate și dreptate. Așa dice „Gazeta Transilvaniei.” Dacă ea o dice, noi trebuie să tragem concluzia, că interesele unice din Brașov sunt identice cu interesele totalității românilor de acolo. În tot casul românilor de acolo stau pe picior de bătăie cu sasii, și pactează. Pactează cu intenții bune, dicem noi, pentru binele nației, credem noi.

Acuma dacă ei la ei acasă sunt avisati a lăsa deocamdată din dreptate și ecuitate, și a recurge la grătie, pentru ce o fac aceasta în numele solidarității românilor dela conferința din Sibiu? Datoria de român în Brașov este să circumspect, a cumpări bine împregiurările și a observa oportunitatea față cu o mână de oameni, pe cari noi frați i numim, și aceasta pentru a căstiga ceva, la care am drept. Bine. Cum se potrivesc însă aceasta cu programa dela Sibiu? Înțelegerea aceasta este a partidei din Budapesta, asupra căreia Brașovenii fulgere și trăsnete au aruncat.

Cuget bun și înină curată întru toate. Aceasta le lipsesc, multora, și când vom dispune toti de ea, vom putea progresă și noi. Pactările să se facă pe basă solidă fără sacrificarea drepturilor naționale, să se facă pe față, ca lumea să scie cu cine are de lucru. E trist însă când din gură esci ultralist până la extrem, și în faptă la tine acasă, față cu unul apăsat ca și tine esci servil eară până la extrem.

„Demonstratum est.”

Revista politică.

Pilele acestea unele societăți private din România, în tovarăsie cu junimea studioasă dela universitate, a decis să serbeze aniversarea de 100 de ani a revoluției române din Ardeal. În sensul acesta s'a și publicat un apel prin diarele din România.

Nu mult după aceasta diarele opoziționale din România publicară un fel de vînet, în sensul căruia guvernul austro ungur a intervenit la guvernul României ca să impede serbarea proiectată.

Versiunei din urmă nu i s'a dat credîmânt, și lumea mare era de credință, că serbarea unei reforme sociale nu va turbura inima nimării.

Se scoală însă diariul „Magyar-Polgár” din Cluj și în amărăciunea sa nu mai află epitele la adresa lui Horia și Cloșca. Zsivány, rabló-kalandor și alte

instituții de cultură și educație îmbucurătoare mai ales sub actuala cărmă scolară granițerească.

Locuitorii, deși crescute în duchul armelor, sunt pacinici și domoli. Între bătrâni și granițieri, cari au dat mulți fi harnici imperatului și națiunii, sunt mulți cari sciu deplin vorbi și scrie nemțesc, și cu toate acestea nici după atâtea generații nu s'a putut germaniza.... Însă Orlatul are istoria sa proprie și merită să fie deosebit tractat.

Christianul (Grossau. Keresztenyisziget) cu 1400 germani (Landeri ca și în Turnișor) și 1000 români, toți economi și viticultori muncitori și crăiați, este unul dintre cele mai vîche locuri, unde s'au aședat vechii sasi astăzi contopiți în Landeri imigrati cu mult mai târziu, cărora însă asemenea se vede că puțin le priesce clima Ardealului, căci în privința sporirei nici ei nu fac exceptiune dela cealaltă conațională ai lor din Transilvania.

Stefan Báthori, principele Ardealului, a înținut în Christian dietă; eară Tököly s'a proclamat principe prin superintendentul evang. Lukas.

În archivul bisericei se poate ceta, că trecând oastea lui Mihai Eroul prin Christian, clopotarul sau criznicul a tras din turn cu glonț asupra pașei din drepăt a oastei, deși fără nici o ansă.

Urmarea a fost, că ostașii indignați au pedepsit cu moarte pre parochul pater Heinze, aflat după multă căutare ascuns într'o gaură din sacristai.

multe epite, de cari limba ungurească în abundanță dispune, sboară cu repeđiciune la adresa sărmănilor martiri dela 1784.

Noi credem că statul Ungariei nu se va resturna prin constatarea faptelor istorice, și din mila lui Dumnezeu istoria nu se face numai în capitala Ungariei sau în Clujul cel civilisat.

Mai accentuăm încă odată, le sede de tot rău ungurilor o asemenea nervositate, ei cari din toți revoluționarii au făcut martiri, și în zelul lor național li-au ridicat pretutindinea monumente, provocându-ne și pe noi la contribuire.

Dacă nu ne va mai fi permisă libera expresiune a sentimentelor noastre, ne vom retrage cu serbarea în internul nostru, și vom serba cu inima, monumente neperitoare vom ridica eroilor nostri în peputul nostru, căci noi credem că tocmai stimând faptele istorice consolidăm Ungaria. Trecutul ne feresc de cădere în greseli, și fanatismul diarelor din Cluj nu ne vor impinge la lucruri, de cari să se poată lega neamul de revoluționari.

Despre România scrie multe și cu oare care imbelșugare diariul budapestan „Pester Lloyd.“ Mai proaspăt în numărul de Marti ni se spune că guvernul a dat de urmă unui complot mare. Confederația balcanică ar cuprinde în sine și România, și principalele Bibescu e candidat de domn. Toate acestea se înțelege la unelturile Russiei.

Bine a dîs cine a dîs că omul de frică vede fantome.

În Croația se continuă lucrurile vechi. Demonstrația studenților contra regimului a produs fructe — poate necoapte. S'au sistat esamele dela universitate, și studenților li s'a dat drumul spre casă, ca acumă cu nouă motive și și mai mare amărăciune să continue agitațiunile.

După 24 de zile conferința din Londra s'a întrunit la a doua ședință ca să ia în desbatere lucrările specialistilor financieri. Se vede că regulaerea lucrurilor în țara Faraonilor nu este tocmai lucru ușor.

Varietăți.

* (Petrecere). Junimea studioasă din ținutul Săliștei Duminecă la 27 Iulie, st. n. a. c. va arangia o petrecere de vară în „Bercul roșu“ a cărei venit curat este destinat pentru fondul reuniunii învățătorilor gr. or. din cercul Săliștei.

Plecarea din Săliște va fi la 1 oară d. a.

Pentru participare 50 cr. de persoană, 1 fl. de familie. — NB. Oferte marinimoase se primesc cu multămită, remânând a se cuita în public.

* (De ale timpului). Săptămâna trecută întreagă a fost de tot favorisată de timp. În adevăr vedea omul cu ochii că suntem pe timpul secerișului. De Duminecă încoace s'a incins o ploaie rece, care numai priincioasă nu poate să fie mai ales acumă în toiu secerei.

* (Cholera în Franța). Telegramele din Toulon și din Marseille nu ne aduc sciri despre îndreptarea cholerei, care din zi în zi cără la jertfe cu putere nemărginită. Dar gazetele franceze aduc sciri cu mult mai linisite despre boala aceasta și este speranță că orașul Paris se va mărtui de pericolul acesta.

Speranța aceasta se basează pe motivul acela, că orașele din sudul Franței unde sunt cei mai

Locuințele solide și frumoase, strădele și curile largi, spațioase și curate, vitele bine grigite și gradinele cultivate ne spun, că justiția și executorul n'au isprăvit încă de tot pe aici.

Vechia biserică luterană și colosalul turn, ridicat pre fundamentul primului turn, precum și spațioasa locuință parochială sunt încungurate de ziduri uriese și turnuri de apărare masive, mai ales către munții Carpaților.

Scoala germanilor și a românilor, precum și biserică românilor mai nouă, sunt zidiri solide și frumoase.

Prelângătoare greutățile ținute români bine sfătuiri și conduși, și cam crătați de egoismul celorlalți conlocuitorii ai lor, ar putea dovedi și mai mult progres.

Cristian este unul din cuvintele și numirile, cari să păstrat la poporul român în toată frumuseția și curățenia sa.

Tocmai când sosisem și pausam cele cinci minute obligate la postăriță din Cristian, români, schimbăți ca de serbătoare, eșau gloată dintr-o crizmă aproape cu notarii în frunte. Alți notari români cu câte un jurat de al satului tocmai soseau întruptul capului călări și în trăsuri.

Am văzut și un popă, ascundându-și barba căruntă în palmă, deși eu nu-l cunoșteam. Poate că

mulți fugiți din Toulon și Marseille, și unde unii din cei fugiți, au murit, aducând boala cu dănsii, până acum nu s'au făcut cuburi noi de cholera. În Paris nu au fost încă nici cas de cholera din Asia.

În genere în capitala Franciei starea sănătăței e cu mult mai bună ca până acum. Se poate constata că „Odeurs de Paris“ de care Sarcey în toată vara scrie cicle de articlui acuma au dispărut; pe uliți curățenia e cu mult mai mare ca de obicei; în multe case, numai apă de aceia se bea care a fost deja feartă; salată, pepe, poame necoapte așa căci și nu se măncă; poliția pentru zidirea de spităluri noi au dat 200,000 de franci. În Paris frica au încetat.

Însă telegramele din Toulon și Marseille și acum înregistrează numai casuri de moarte, că căpi se bolnăvesc, despre aceia nu spun nimic. Poate că buletinele franceze nu țin de corect a spune dreptatea, însă se poate că și cu cea mai bună voință nu ar putea spune. În ambe orașe însă serviciul sanității e defectuos.

Spre exemplu în Toulon nice insinuarea nu e introdusă în ce privesc casurile de bolnăvire.

Toulon 19 Iulie. (Telegrama originală). Starea în Toulon e din zi în zi mai grozavă. Casuri de moarte tot într'ună se întâmplă, cu tote că în oraș de abia sunt 10,000 de locuitori. Secțiunea de morări a decis unanim să sistese lucrările în fabrica de corăbi.

Lucrătorii au primit salariul pentru două luni ca escontentare.

* (Trăsnetul). Când cineva aude trăsnetul cine să scie la ce distanță să afle norul fortunos care l-a produs. Pentru a apreția aceasta distanță, n'are decât să numere secundele care trec între momentul în care se zăresc fulgerul și momentul în care se aude sgomotul trăsnetului, să înmulțești acest număr cu 333. Totalul va arăta în metri distanță căutată; căci se scie că sunetul percurge 333 metri pe secundă.

* (Un salvator al împăratului Germaniei). Acum 34 de ani, dice „L'Etoile belge“ în vara anului 1850, împăratul Germaniei, atunci principel al Prusiei, făcu o călătorie la Ostenda și îndată ce a sosit aci a luat o baie de mare. Fie din cauza oboselei, călătoriei, fie pentru alt motiv, fu cuprins în apă de o feblețe și era aproape să se înnece. Un locuitor din Verviers d. Beerblock, care se afla în apropiere, observă că principalele se luptă cu valurile și fără a pierde timpul de a se desbrăca, se aruncă în apă și ajunge până la necunoscut pe când acesta și perdu-se cunoșinta și toate puterile, și era aproape să se înnece. D. Beerblock îl tări până la term și îl duse în cabina sa. Acì l'frecă și l'trase bine în timp de 20 minute până ce sosiră doctorii Verkdezen și Jansen. Prin sforțările lor făcute ca streinul să și vie în simțiri. Atunci numai, d. Beerblock aflat că a scăpat viață unui principel, compatriotul nostru însă, un om foarte modest s'a departat îndată. Acum în urmă în timpul șederii sale la Ems, aceasta istorie a ajuns la cunoșinta monarhului german, d. Beerblock aflându-se din întâmplare în acel oraș. Împăratul se bucură foarte mult că a făcut cunoșinta celui care la scăpat și ceru să i fiă prezentat, pentru a-i exprima în public recunoșinta sa. Aceasta prezentăție să facă acum câteva zile. Împăratul a vorbit mult timp și în

a fost chiar popa cel rău, afurisit de marele sobor mercurian sau săliștean.

Ori poate că și lui i-a fost rușine, vădend, că atâtia români din toate părțile vin la poruncă ca fâna orbilor, sfâșiuinduse și sdobindu se nu pentru un candidat român ci pentru doi candidați săi.

Inaltul Areopag român din Sibiu a îngrigit că români să facă bune trebi sășilor. Strâlucerea adea în toată splendoarea sa Marele secretariu al acestui Areopag, ca în numele solidarității să proclame deputat de săs spre gloria celor ce l-au ajutat în chivernisirea nechivernisitei scoale din Gușterița.

Sășii au venit aproape toți, însă spre rușinea lor, nici ei n'au fost toți într'o tabără, însă toți au fost pentru săs. Dintre români au venit numai persoane oficiale, căci de veniau toți și erau la un înțeles acela ar fi fost deputat, pre cine ar fi voit ei, ceea ce să a dovedit în periodul trecut. Nui mirare dară, că să ales un săs, supranumit național.

Face-va oare el mai multă treabă ca înainte mergătorul seu? Nu cred, nu sciu. Însă atâtă sciu, că români și aici și și de astădată au făcut treabă sășilor.

Dl Slavici în scrierea sa despre români împarte români în fruntași, codaci și în alte multe clase încă. Despre români din părțile Sibiului,

mod cordial cu d. Beerblock în prezența suitei sale și a unui număr mare de persoane.

* (Invenție nouă). La Paris s'a inventat acum de curând un preparat de hârtie chimică, pe care se pot scrie ori ce acte, fără a fi arsă de foc în casuri de incendiu. Se înțelege totodată că pentru a se ajunge acest scop, se recere ca la scris să se folosească negreală de aceeași fabricație chimică. Cu introducerea acestei hârtii vor putea fi salvate documente și acte, cari până acum erau date prădă focului. Hârtiile de bancă și alte hârtii de valoare pe vîtoriu vor fi scutite de foc; ear omenirea nu va avea de a suferi dănuoasele perziile cauzate prin incendiu. La tot casul această nouă invenție va aduce mult bine în viitor și pentru noi nu poate să fie decât imbucuratoare.

* (O profesie de credință). Unul din confrății nostri dice „Voltaire“, se află în drumul de fer cu un domn, care îi face o profesie de credință și-i explică opinia sa în privința politicei, a bugetului, a socialismului, a regimului penitențiar sau celular.

La aceasta parte a discursului său, confratele nostru se opresc dicându-i:

— Care este părerea d-tale în aceasta privință? Eu sunt pentru regimul celular, care trebuie să moralizeze pre-prisonier.

— Ei! ei! respunde celalalt, cine scie? Vedeți vermele solitar; oare isolarea îi face să fie mai bun?

* Rectificare. Numărul de Marța trecută era să fie 79 și nu 78. Aceasta spre orientarea celor ce vor reflecta la concurse.

(Mijloc de cură.) Tuturor căi sufer de epilepsie, convulsioni și de nervi le putem recomanda un metod renomat în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinice, așa dicând numinatul metod de cură al druii profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fiecare bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susținutul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desparte de o mai rea. În casa dñi profesor toții căi ce suferă de nervi vor afla locuiniță linistită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din istori, prețurile capitalei universale Paris sunt relativ foarte eficiente. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat a boalei. Trebuie să mai observăm, că dñi profesor Dr. Albert va preținde onorar număr după ce se vor vedea rezultatele curiei.

Loterie.

Miercuri în 23 Iulie n. 1884.

Sibiu: 21 77 25 13 57

Bursa de Viena și Pesta.

Din 22 Iulie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.20	121.75
Renta de aur ung. de 4%	91.40	91.80
Renta ung. de hârtie	88.60	88.45
Renta de aur austriacă	103.25	103.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.40	96.25
II emisiune de obligații de stat dela drumul de fer oriental ung.	118.50	117.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.60	142.50
Obligații uni de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	102.40	101.75
Datorie de credit aust.	79.85	100.—
Sorti ungurești cu premii	115.—	115.—
Achiziții de banca de credit ung.	304.50	304.75
Achiziții de banca austro-ung.	857.—	852.—
Obligații urb. temes. cu clausulă de sortire	101.50	101.—
Datorie de stat austriacă în argint	81.60	81.50
Obligații ung. cu clausulă de sortire	101.75	101.50
Obligații urbariale temesiane de	101.35	101.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.65	80.50
Sorti de regulare Tisei	115.—	115.—
Scriuri fonciare ale institutului „Albina“	—	100.80
Galbin	5.76	5.75
Napoleon	9.67	9.66
London (pe poliță de trei luni)	121.75	121.75

dice, că ei sunt numerați între fruntași. Antistii comunali la ei acasă sciu, că se numără între fruntași. Antistii și jurați au fost și români veniți la Cristian. Însă acuma totuși a și voi să sciu că acești antistii și jurați români din părțile Sibiului, care au venit fără nici un înțeles, lă poruncă și au votat pentru candidații săsi, de care clasă a românilor să ţin oare?

Așa precum să au purtat, acești români, paremi-să, că se ţin de speciala clasă a zăpăciilor din Ardeal.

Nu-i timpul, însă cu români din opul dlui Slavici ne vom ocupa încă deosebit.

Sătul de activitatea oficială am pornit mai de parte spre Săcel.

Cu multă osteneală și răbdare în incetul am ajuns în vîrful dealului (a hulei) Săcelului, unde nu me indoiesc, fie-care călătoriu a trebuit să facă pauză.

După fie-care durere urmează mângăiere.

Suișul anevoios nu s'a recompensat cu îmbulgare.

Din dealul Săcelului până în dealul Săliștei deschide ochiul o nouă priveliște, o nouă icoană încântătoare, în veselitoare din rara panoramă a Transilvaniei.

(Va urma).

Nr. 126.

[775] 1—3

CONCURS.

Intru înțelesul ordinațiunii consistoriale de sub Nr. 1288 a. c. pentru comuna Berghia, protopresbiterul Mureș-Oșorheiului, parochie de a III. clasă, se publică concurs pe lângă următoarele emolumente:

1. Casă parochială, sură, grajd în stare de mijloc, la timpul de lipsă se vor repara negreșit, — lângă acestea încă chiria unei case deschisinit de casa parochială;

2. Canonica, pămînt arătoriu, co-sitără, conține 11 jug. 808 \square^o , computându-se aici și grădinile caselor parochiale;

3. Dela fiescere familie o merită vechie bucate cu grăunt, veduvele sărace jumătate, la timp de neîmplinire plătită cu 1 fl. v. a.

4. Dela fiescere familie două dile de lucru cu palma dela cei mai seraci — eară cu plugul una, neîmplinite se vor plăti dilele de palmă cu 40 cr. de plug cu 2 fl.

Venite stolari:

a) botez 50 cr.

b) cununia 1 fl.

c) ori ce adeverință din matricula 1 fl., timbru 50 cr.;

d) înormântarea pruncilor până la 7 ani 1 fl., preste 7 ani 2 fl.

e) după canonica venitul crâsmăritului 2 fl.

f) maslu 50 cr., și altele, care computate dau o sumă preste 350 fl. v. a.

Concurenții au a-și așterne concursurile sale instruite intru înțelesul ordinațiunilor sinodale, subscrisului protopresbiter în timp de 30 dile dela prima publicare în „Telegraful Român,” pe lângă îndatorirea ca în acel timp să se infățoșeze în vre-o Dumineacă la biserică spre a face o mai deaproape cunoștință cu parochienii. În conțelegeră cu comitetul parochial.

Mureș Oșorhei în 10 Iuliu 1884.

Parteniu Trombitaș de Bethlen,

protopresbiter.

CONCURS.

Devenind vacante posturile de învățători dela scoala capitală ort. orientală din Veneția inferioară prin demisionare, se scrie concurs pentru întregirea acestor posturi cu termin până în 31/19 August 1884, în care dină va fi alegerea.

Emolumentele împreunate cu acestea posturi sunt:

a) Pentru învățătoriul primar și diriginte salariu 300 fl.

b) pentru învățătoriul al doilea 200 fl.

c) lemne focali pentru ambii învățători 24. m.

d) quartier liber în edificiul scoalei.

Doritorii de a ocupa vre-unul din acestea posturi, au a produce atestatul de cuașificăție conform §-fului 13 din „Statutul Org.” precum și atestatul despre conduită lor până de prese.

La ocuparea postului prim abiturientii vor fi preferați intrunind și celelalte condiții. [777] 1—3

Eforia scolară.

Veneția inferioară în 19 Iunie st. v. 1884.

Georgiu Comaniciu,
v. președinte eforie.

Nr. 45

[762] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea unui post de învățători și unul de învățătoare și, la scoala capitală rom. gr. or. din Sas-Sebeș se scrie concurs cu termin până la 31 Iuliu a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt: pentru cel dintâi 300 fl. v. a. și după doi ani de serviciu 350 fl. v. a. la an; iar pentru al doilea 300 fl. v. a. și 50 fl. v. a. bani de quartier.

Doritorii de a ocupa acestea po-

sturi au a-și adresa suplicele instruite în sensul legilor din vigoare, la oficiul protopresbiteral gr. or. din Sas-Sebeș; pentru postul întâi trebuie să fie absolvat cel puțin 6 clase gimnasiale și teologia sau 4 clase gimn. și pedagogia, și iertând impregiurările să se infățoșeze în vre-o dumineacă ori sărbătoare în biserică, pentru așa arăta dezeritatea în cântări și tipic.

Învățătoarea pe lângă lucrul de mâna va avea a provede învățămîntul și în o clasa de fetițe.

Din ședința comitetului parochial gr. or. din Sas-Sebeș, ținută în 24 Iunie 1884 st. v.

În conțelegeră cu oficiul ppresbiteral.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 264.

[764] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela scoala populară gr. or. din Bucium Poieni, protopresbiteratul „Abrudului” se deschide concurs până la 1 August a. c.

Emolumentele sunt:

Salariu anual de 300 fl. v. a. în rate lunare anticipative, quartier în edificiul scoalei și lemne, afară de acestea, o participație din venitele cantorale.

Doritorii de a ocupa acest post au de a documenta:

1. că sunt români de confesiune gr. or.;

2. că au absolvat cel puțin gimnasiul inferior, cursul pedagogic, au atestat de cuașificăție învățătoresc precum și diploma din limba maghiară;

3. se recere ca să fie cântăreț bun, spre a ține strana în biserică și înainte de alegere cu 10 dile să se prezinte în fața locului.

Petițiunile sunt de a se substerne subscrisului, până la terminul mai susindicate.

Abrud în 29 Iunie, 1884.

Comitetul parochial gr. or. din Bucium Poieni în conțelegeră cu

Ioan Gall,
ppresbiter. gr. or.

Nr. 338.

[765] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi învățătoresci la scoalele elementare confesionale din protopresbiteratul Lupșei se scrie concurs cu termin până la 10 August st. v. și anume:

1. Ofenbaia cu salariu anual de 200 fl. bani, o grădină de cucuruz sau 20 fl., și jumătate din venitul cantoral.

2. Lupșa cu 200 fl. v. a. din cassa alodială.

3. Bedeleu cu 150 fl. v. a. 4 hectolitri, bucate și 45 kl. legumi.

4. Miclesci, cu 200 fl. v. a. bani.

5. Sălcivadăsus, cu 250 fl. v. a.

6. Valea barnei, cu 100 fl.

4 hectolitre bucate.

7. Mămăligani, cu 100 fl.

2 hectolitre bucate.

8. Valea Lupșei, cu 150 fl. v. a.

9. Muncel cu 100 fl. v. a.

10. Șartaș cu 100 fl. v. a.

11. Brăesci, cu 100 fl. v. a.

12. Poșaga de jos, cu 120 fl. v. a.

13. Runc, cu 134 fl. v. a. 15 ferdele bucate și 30 kl. legumi.

14. Luncă, cu 100 fl. v. a. 8 ferdele bucate și 25 kl. legumi.

Afără de aceste la toate quartirile și lemne necesare pentru incăldit.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi vor așterne petițiunile instruite în sensul „Normativului scoala din 1882” și „stat. org.” acestui oficiu până la terminul indicat.

Ofenbaia, în 30 Iunie 1884.

Oficiul protopresbiteral al Lupșei ca inspectorat districtual gr. ort. român de scoale.

Ioan Danciu,
ppresbiter.

Nr. 178.

[763] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci la subsemnatatele comune ecclastice, se scrie concurs cu terminul până la 6 August 1884.

1. Bedeciu cu salariu 300 fl. din venitul crâsmăritului bisericiei, 150 fl., și 150 fl. din repartiție; quartir liber și lemnele recerute pentru incăldirea casei.

Salariul se va solvi în patru rate anticipative.

2. Mănăsturul românesc cu salariu 200 fl., și anume: 174 fl. din repartiție și 26 fl. din naturale; quartir liber în scoala și 2 orgii lemne pentru incălditul casei.

3. Finciu 151 fl. 60 cr., și anume: din „Fundăținea Panoviciu” 42 fl.; dela 46 fumuri 46 fl., venitul cantonal dela 11 fumuri 1 fl. 60 cr. 17 fl. 60 cr., venitul dela un agru de 3 merțe 2 fl. didactru 2 fl. dela fiecare scolar, minimul 44 fl. — quartir liber în edificiul scoalei și lemne pentru incăldit.

Salariul se va solvi în 4 rate anticipative.

Concurenții au a substerne suplicele concursuale instruite conform prescriptelor la subscrisul, până la terminul indicat, și a să prezenta în comuna, la care voiesc a concurge, spre a se cunoasce cu comitetul resp. sindicul parochial.

În conțelegeră cu comitetele parochiale.

Cluș, 2 Iuliu 1884.

V. Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 209.

[766] 2—3

CONCURS

Pentru întregirea următoarelor stațiuni învățătoresci în protopresbiteratul Deșului se scrie concurs până la 10 August st. v.:

2. Chiuești salariu anual în bani 200 fl. v. a.

2. Bonțida salariu anual în bani 150 fl. v. a.

3. Ciubanca cu filia Ciubancuța, salariu în bani și naturale 133 fl. v. a.

Doritorii de a competa la una din susdisele stațiuni au a-și substerne suplicele cu documentele de lipsă până la terminul susindicat la subscrisul oficiu protopresbiteral.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al trac-tului Deșului.

C Giurgești la 24 Iunie 1884.

În conțelegeră cu respectivele comi-te parochiale.

Constantin Bodea,
ad. ppresb.

Nr. 148.

[761] 3—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochia-

Vultori, protopresbiteratul Abrudu-

ului, publicat în Nro 13 și următorii

ai „Telegrafului român” din a. c. se

prolungesce cu 30 dile dela datul pri-

mei publicări.

Abrud, 1 Iuliu 1884.

În conțelegeră cu comitetul parochial.

Ioan Gall,

protopresbiter.

Nr. 221.

[776] 1—3

Citațiune editcală.

Paraschiva Matei Ciocanea din Palos, domiciliată prin căsătoria în Cața, protopresbiteratul Cohalmului, care a părăsit de 14 ani prin legiuitorul ei bărbat Moise Palosanu din Cața, pribegind în lume fără a se sătui ubicațiunea ei, se citează prin aceasta a se prezenta în termin de 3 luni de dile dela prima publicare a acestora, înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră, procesul divorțial

intendat asupra-i se va pertracta și decide și în absență ei.

Cohalm, 30 Aprile, 1884.

Forul matrimonial de I. instanță greco-resăritean al Cohalmului.

N. D. Mircea,
ad. protopresb.

Nr. 479.

[768] 2—3

Edict.

Nicolae Săcărea gr. or